

РЕШЕНИЕ

№ 7943

гр. София, 30.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 29.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **12738** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК вр. чл. 46а, ал1 и ал.2 във връзка с чл.44, ал.12 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Делото е образувано по жалба от В. Д., гражданин на И., [дата на раждане] , принудително настанен в СДВНЧ, чрез адв. В., упълномощен само за подаването на жалбата, с приложено пълномощно, срещу Заповед № 5392-ПАМ -2880/02.12.2021г. на началника на Отдел Миграция – СДВР.

Според изложеното в жалбата, в оспорената заповед не е мотивирана опасността от укриване по критериите, посочени в пар.1, т.4в от ДР на ЗЧРБ, не са били установени и предвидените в разпоредбата обективни критерии. Претендира се и нарушаването на изискването за обосноваване по 41,пар.2, буква б) от Хартата за основните права , а във връзка с чл.15, пар.1 от Директива 2008/115 (ЕС) - и нарушаване на принципа за пропорционалност. Иска се отмяната на заповедта за принудителното настаняване на жалбоподателя.

Пред съда жалбоподателят лично чрез преводач заяви, че поддържа жалбата.

Ответникът - редовно призован, не е взел участие в съдебното производство не е изразено и становище по жалбата, органът е представил по делото само жалбата и административната преписка.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, жалбоподателят заяви, че няма нови доказателства.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, от фактическа и правна страна приема следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок -а по чл.46а, ал.1 ЗЧРБ, предвид датата на връчването ѝ - 02.12.2021г. и датата на жалбата - 16.12.2021г., подадена направо до съда. С разпореждане на зам. Председател на съда, жалбата е изпратена на органа, който с писмо от 23.12.2021г., представи жалбата и административната преписка.

По фактите съдът приема следното:

С оспорената по делото Заповед № 5392-ПАМ -2880/02.12.2021г. на началника на Отдел Миграция – СДВР, е наложена административна мярка „принудително настаняване на чужденец в Специален дом за временно настаняване на чужденци“, на основание чл.44, ал.6 и ал. 8 ЗЧРБ, като видно от протокол от 02.12.2021г. , лицето е задържано на тази дата и настанено в специалния дом.

Принудителната мярка е приложена със срок до отпадането на пречките за изпълнение на наложената принудителна административна мярка, но не повече от 6 месеца, считано от датата на фактическото настаняване. В мотивите на оспорената заповед изрично е посочена Заповед №ЗДС-567/19.03.2014г. по описа на СДВР, с която на основание чл. 41, т.2 ЗЧРБ на жалбоподателя е наложена ПАМ "Принудително отвеждане на чужденец до границата на Р. България", и за „забрана за влизане в страната“ за срок от 5 г. ,която заповед представлява "решение за връщане" по смисъла на определението по чл.3 от Директива 200//115/ЕС - Директивата за връщането.

Оспорената заповед е издадена и на основание "опасност от укриване", както и мотивите, изложени в докладна записка с рег.№ УРИ 5392р-3529/02.12.2021г. по описа на Отдел Миграция- СДВР, както и "с цел организирането на връщането и до отпадането на пречките и създаването на необходимата организация по изпълнение на наложената спрямо лицето ПАМ.

Според докладната записка по отношение на жалбоподателя В. Д. / V. D., род.04.08.1992г. - гражданство И.; ЛНЧ [ЕГН], са установени следните данни:

- Приключило е производство по международна закрила в ДАБ - МС, като по подадените от същия молби за закрила има влязло в сила решение за отказ.

- На основание чл.41 т.2 от ЗЧРБ, на лицето е наложена ПАМ „Принудително отвеждане до границата“ със заповед №ЗДС-567/19.03.2014г. на СДВР. Изпълнението на същата е отложено със Заповед за „Ежеседмично явяване в структура на МВР по местопребиваване“ №5392ПАМ- 7849/17.11.2015г. на СДВР, лицето според заповедта е следвало да се явява в ОРУ - СДВР и да живее на адрес [населено място] ж.к. Студентски град [улица]. ет.б, ап.52, във връзка с декларация за осигуреното жилище и за финансова издръжка от С. Х. Х..

-Във връзка с контрола по изпълнение на заповедта за „Ежеседмично явяване в структура на МВР по местопребиваване“ от служители на отдел „Миграция“ - СДВР било установено, че лицето е напуснало декларираното жилище на [улица], ет.б, ап.52 и към момента на докладната било установено, че живее на адрес [населено място] [улица], ет.4. ап.427.

- Според докладната записка чуждият гражданин многократно бил предупреждаван, че следва да предприеме действия по узаконяването на престоя му в страната или да

изпълни наложената му ПАМ по ЗЧРБ, както и че е необходимо да представи документи съгласно чл.72 ал.5 от ППЗЧРБ за адреса па който живее. Посочва е се и писмено полицейско разпореждане от 16.10. 2021г., с което се определял срок до 15.11. да предприеме действия "за узаконяването си в страната или да изпълни наложената му ПАМ по ЗЧРБ.

-Също според докладната записка: "На 24.11.2021г. На 24.11.2021г. е проведен разговор с чужденеца, в който същия категорично е заявил, че не е направил постъпки по узаконяването си в страната, няма да напусне Република България по законоустановения ред и възнамерява да напусне страшна нелегално в посока Германия, за което събирал пари т.е. възнамерява, да се укрие и да възпрепятства изпълнението на наложената му ПАМ по ЗЧРБ."

- От служители на отдел „Миграция“ - СДВР било установено, че чужденеца работи вечер (след 17.00ч.) без трудов договор и в нарушение на българското законодателство в заведение за бързо хранене „FAS F. SAID“ на адрес [населено място] [улица] при С. Х. Х..

-При справки в АИС - МВР, не били установени данни за: нова адресна регистрация на лицето, заявление за пребиваване, подадена последваща молба международна закрила, нова виза или друго основание за законно пребиваване в Република България.

-Също лицето нямало документи за самоличност, не е предприело действия по узаконяването си в страната или за доброволно завръщане в страната си по произход и няма потвърдена самоличност, тъй като било установено, че същият се е представил първоначално като S. A. M., род. 01.08.1992г.. гражданин на С., с цел да заблуди българските институции и да получи по-лесно бежански или хуманитарен статут.

С докладната записка е направено предложение за отмяна на Заповед за „Ежеседмично явяване в структура на МВР по местопребиваване №5392ПАМ-7849/17.11.2015г. на СДВР, поради неизпълнението разпоредбите па чл.72 ал.5 от ППЗЧРБ. Отмяната заповедта за мярката "ежеседмично явяване", е постановена със Заповед № УРИ 5392ПАМ-2881/02.12.2021г.

Също е направено предложение на основание чл.44 ал,1, ал.б, ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ да бъде издадена заповед за принудително настаняване в СДВНЧ към дирекция „Миграция" спрямо В. Д., поради опасност от укриване и възпрепятстване изпълнението на наложената му принудителна административна мярка ПАМ по ЗЧРБ. По делото няма данни и жалбоподателят не твърди обжалването или отмяната на заповедта за наложената ПАМ или заповедта за отмяна на мярката "ежеседмично явяване" по чл.44, ал.5 ЗЧРБ.

В съдебно заседание съдът запозна жалбоподателя с изложеното в докладната за разговора на 24.11.2021г., но жалбоподателят първо заяви, че това било информация от много отдавна, а впоследствие при забележката на съда за датата на разговора заяви, "Не съм казвал такова нещо.Моля да се съобразите с парите с които разполагам, а те са в размер на 20 лв". От посоченото изявление чрез преводача следва, че не отрича заявеното намерение да напусне страната за Германия.

Жалбоподателят потвърди в съдебно заседание констатацията в докладната, че не разполага с валиден национален паспорт, тъй като имал проблеми с държавата си по произход, което съставлявало и причина да не може да кандидатства за виза. Счита, че не може да се върне в И., тъй като животът му бил в смъртна опасност, извършвал бил политическа дейност за народа на Б.. Освен това заяви, че живее под наем, сам

плаща наема, работел от 9 години.

За компетентността на органа да издаде оспорената заповед, са представени Заповед № 213з-9426/06.12.2018г. , съгласно която директорът на СДВР, на основание чл.44, ал.1 ЗЧРБ е оправомощил началника на Отдел Миграция - СДВР, да налага ПАМ по чл. 39а, ал.1 и чл.44, ал.5, ал. 6, ал. 9 и ал.13 от ЗЧРБ.

Видно от оспорената заповед, същата е издадена на основание чл.44, ал.6, ал.8 и ал. 10 ЗЧРБ, като в заповедта за оправомощаване не са посочени правомощия по чл.44, ал.8 и ал.10 на началника на Отдел Миграция - СДВР.

Съгласно чл.44, ал.6 ЗЧРБ, : "В случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Принудително настаняване се разпорежда и в случаите, когато чужденецът не изпълнява условията на наложените по ал. 5 обезпечителни мерки."

Според чл.44, ал.8 ЗЧРБ, първото изречение, "Настаняването продължава до отпадане на обстоятелствата по ал. 6, но не повече от 6 месеца.". Следователно, тази разпоредба съставлява допълнение към предвиденото по ал.6 от чл.44 относно срока за настаняването.

Според чл.44, ал.10 ЗЧРБ: " Настаняването на чужденци в специалните домове се извършва въз основа на заповед за принудително настаняване, издадена от компетентния орган по ал. 1, като в заповедта изрично се посочват необходимостта и законовото основание за настаняването, прилага се и копие от заповедта за наложената принудителна административна мярка връщане или експулсиране." Следователно, тази разпоредба указва процедурата за фактическото настаняване и съдържанието на заповедта за принудително настаняване.

От изложеното за съдържанието на разпоредбите, съставляващи правното основание за издаването на оспорената заповед следва, че материално-правното основание за издаването на заповед за принудително настаняване е само чл.44, ал.6 ЗЧРБ, за което началникът на Отдел Миграция - СДВР, е надлежно оправомощен. Не се налага събирането на доказателства за компетентност на същия орган по ал.8 и ал.10 от същата разпоредба, тъй като следва да се прилагат във връзка с издаването на заповедта ал.6 на чл.44, само в тази разпоредба е предвидено и правомощието за издаването на заповед за принудително настаняване в СДВНЧ.

Изложеното обосновава и извод, че са представени доказателства, обосноваващи компетентността на органа да издаде оспорената заповед.

При така изложеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

По силата на чл.44, ал.1, изр.1 ЗЧРБ принудителните административни мерки по глава пета, раздел I ЗЧРБ се налагат със заповеди на изрично посочени в разпоредбата органи, сред които и директорите на Столичната и областните дирекции на МВР или оправомощени от тях длъжностни лица. Оспорената заповед е издадена в хипотезата на делегиране на правомощия, видно от Заповед № 513з-9426/ 06.12.2018г. на директора на СДВР и следователно е издадена от компетентен орган.

Спазена е формата по чл.59, ал.1 АПК със задължителните реквизити по чл.59, ал.2, т.1-8 АПК – посочени са релевантните по чл.44, ал.6 ЗЧРБ обстоятелства, съставляващи фактически основания за издаването ѝ – наличието на Заповед рег. №

ЗДС -567/ 19.03.2014г. на директора на СДВР за налагане на принудителна административна мярка „отвеждане до границата на страната" и "забрана за влизане в страната“ спрямо този чужденец; съществуващи пречки за изпълнение на цитираната заповед; мотивите, изложени в Докладна записка № 5392р-3529/ 02.12.2021г.Така е мотивирано от фактическа страна защо жалбоподателят принудително следва да се настани в СДВНЧ и кой от алтернативните състави по чл.44, ал.6 ЗЧРБ се прилага – в случая органът се е позовал изрично само на опасност от укриване.

Заповедта е издадена на основание чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ, съгласно който, в случаите, когато чужденецът, на който е наложена ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и или 3 с. з., възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органът, издал заповедта, може да издаде заповед за принудителното му настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Мярката по чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ има обезпечителен характер. Същата следва да обезпечи изпълнението на предходна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ, наложена в конкретния случай със Заповед №ЗДС-567/19.03.2014г. Тъй като чужденецът не притежава валиден документ за самоличност, същият е в невъзможност нито да узакони престоя си в страната, нито да напусне легално и доброволно страната в изпълнение на наложената му ПАМ.

Според чл.15, §1 от Директива 2008/115/ЕО, освен ако в конкретния случай не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, държавите-членки могат да задържат гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, само за да се подготви връщането и/или да се извърши процеса на извеждане. В разпоредбата е предвидено също, че всяко едно задържане е за възможно най-кратък срок и продължава единствено по време на процедурите по извеждане и при надлежно изпълнение на тези процедури.

В казуса по делото има данни за невъзможността да бъдат приложени по-леки принудителни мерки. Така Заповед за „Ежеседмично явяване в структура на МВР по местопребиваване №5392ПАМ-7849/17.11.2015г. на СДВР, поради неизпълнение на чл.72, ал.5 ЗЧРБ, е отменена със Заповед № УРИ 5392ПАМ-2881/02.12.2021г.

Според чл.3, т.7 от Директивата за връщането, "опасност от укриване" е наличието в конкретен случай на основания, които са породени от обективни критерии, определени в законодателството, да се смята, че гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, може да се укрие. Според легално определение на понятието в §1, т.4в от Допълнителните разпоредби на ЗЧРБ - когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото лице ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка. Данни в тази насока могат да бъдат обстоятелството, че лицето не може да бъде намерено на обявения от него адрес на пребиваване, наличие на предходни нарушения на обществения ред, на предходни осъждания на лицето, независимо от реабилитацията, не е напуснало страната в рамките на предоставения му срок за доброволно напускане, ясно е показало, че няма да се съобрази с наложената му мярка, притежава подправени документи или няма никакви документи, представило е невярна информация, вече се е укривало, не е спазило забрана за влизане и други. Съдът при приложението на цитираната национална разпоредба следва да съобрази, че съгласно постановеното по т.3 от диспозитива на решението по делото М. на СЕС опасност от укриване не може да се обоснове само въз основа на факта, че лицето е без валиден документ за самоличност.

В случая жалбоподателят е без валиден документ за самоличност, но са налице и други данни. Видно от докладната записка, по отношение на чужденеца са установени следните данни, посочени като възможни такива за да обосноват извода за опасност от укриване:

-не може да бъде намерено на обявения от него адрес на пребиваване, поради което е отменена заповед за „Ежеседмично явяване в структура на МВР по местопребиваване №5392ПАМ-7849/17.1.1.2015г. на СДВР

-не е напуснало страната в рамките на предоставения му срок за доброволно напускане, за което според докладната е предоставен нов срок до 25.11.2021г. за доброволно напускане.

- представило е невярна информация, тъй като видно от докладната , жалбоподателят се е представил за сирийски гражданин и с друго име в производството по молбата му за закрила и с цел да получи по-лесно такава.

-ясно е показало, че няма да се съобрази с наложената му мярка, съставлява изложеното в докладната изявление на жалбоподателя, че няма да напусне страната за да се върне в страната си по произход, че има намерение да отиде в Германия - незаконно, тъй като няма валиден национален паспорт и няма документи, които определят пребиваването му в страната на законно основание.

Следователно, по отношение на жалбоподателя действително са установени фактически данни, които анализирани в съвкупност съставляват основание да се приеме, че съществува опасност от укриване.

С оглед всичко изложеното, по делото се установиха елементите на фактическия състав на чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ , посочени в оспорената заповед, съответстващи на предвидени такива в чл. 15, § 1 Директива 2008/115/ЕО и правомощията на административния орган при преценката му за необходимостта от принудителното настаняване на чуждия гражданин в СДВНЧ за постигането на легитимна цел - изпълнение на ПАМ по националното право, представляваща решение за връщане по директивата, са упражнени законосъобразно.

Доводите в жалбата, че жалбоподателят е оказвал съдействие на органите за контрол като се е отзовавал на призовките на органите на Дирекция миграция, като се е явил лично в сградата на дирекция - конкретно е посочена датата 02.12.2021г., не са достатъчни да обосноват извод, че не е налице опасност от укриване. Доводът, че оспорената заповед не съдържа мотиви за изменение на по-леката мярка - ежеседмично явяване, са неотносими, доколкото съществува друга изрична заповед, за отмяната на по-леката мярка - Заповед № УРИ 5392ПАМ-2881/02.12.2021г. Поради това разглеждането на въпроса дали действително е съществувало неизпълнение на чл.72, ал.5 ППЗЧРБ, може да бъде разгледано само в производството по оспорването на последната заповед.

По изложените до тук съображения, неоснователни са и останалите доводи в жалбата за немотивираност на оспорената заповед, в това число липсата на мотиви и неустановяване на конкретни данни за „опасност от укриване по отношение на жалбоподателя.

На основание всичко изложено, жалбата е неоснователна и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ, с оглед на което и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Д., гражданин на И., [дата на раждане] , срещу Заповед № 5392-ПАМ -2880/02.12.2021г. на началника на Отдел Миграция – СДВР.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред върховен административен съд в 14-дневен срок то съобщаването му.

Съдия: